

Tillægsbetænkning

over forslag til finanslov for finansåret fra 1. april 1967 til 31. marts 1968.

(Afgivet af finansudvalget den 10. marts 1967).

Finansudvalget har efter gennemgangen af finanslovsforslaget modtaget 390 ændringsforslag fra ministrene. Vedrørende en del af disse ændringsforslag har udvalget haft samråd med stats- og udenrigsministeren, finansministeren, ministeren for kulturelle anliggender og landbrugsministeren. Med hensyn til bemærkninger til ændringsforslagene henvises til de til tillægsbetænkningen knyttede bilag 1-69, hvori motiveringerne for de foreslåede ændringer er anført.

Finansudvalget ønsker at anføre følgende:

Når henses til, at der ikke i nogen 2 års periode siden 1960 har kunnet konstateres en stigning i bruttonationalproduktet, målt i årets priser, på mere end 26 pct., finder man, at det med en stigning i såvel de almindelige driftsudgifter som i drifts- og anlægsudgifterne under ét på ca. 35 pct. fra 1965-66 til 1967-68 må forudses, at statens udgifter stiger i stærkere takt end produktionen.

Man finder derfor, at det i højere grad end hidtil bl. a. vil være påkrævet at have opmærksomheden henledt på statens lønudgifter, hvorfor man henstiller til regeringen at rette søgelyset mod såvel ansættelses- som personalepolitikken. Hvad ansættelserne angår, må man henstille, at forslag om personaleudvidelser og nye honorarordninger i højere grad end hidtil forelægges finansudvalget til forhåndsgodkendelse, inden optagelse på bevillingslovsforslag finder sted. Med hensyn til personalepolitikken må man opfordre regeringen til at pålægge de enkelte ministeriers og styrelseres chefer at gennemgå deres forretningsområder meget nøje, eventuelt med bistand fra rationaliseringsekspertter, for at finde frem til en sådan tilrettelæggelse af arbejdet, at det kan udføres uden brug af overkvalificeret arbejdskraft.

En gennemgribende rationalisering af ministeriernes og styrelsernes arbejdsgang forventes enten at kunne frigøre en del af det højt uddannede personale, som der fra alle sider er stærk efterspørgsel efter, eller at kunne begrænse statens efterspørgsel herafter. Ud over en sådan simplificering af arbejdsgangen må rationaliseringen have det videre perspektiv, at der skal foretages en udskillelse af arbejdsprocesser i grupper, hvoraf nogle, f. eks. de for elektronisk databehandling egnede, henlægges til mere centrale organer, medens andre, der ikke behøver at blive udført centralt, decentraliseres i det omfang, dette er hensigtsmæssigt.

Sideløbende med en sådan rationalisering af de hidtidige statsopgaver må der foretages en vurdering af deres betydning med henblik på en nedlæggelse af funktioner, som der ikke længere er et rimeligt behov for at opretholde. Med det formål at opnå en løsning af de problemer, der i forbindelse med institutioners og funktioners nedlæggelse, sammenlægning eller udflytning kan opstå i forholdet mellem staten og det tjenestemandsansatte personale, må man henstille til regeringen at foranledige, at tjenestemandskommissionens overvejelser vedrørende disse forhold fremmes.